

ادامه از صفحه ۱۲

اسناد تنهایی ما

ما شما این لحظه‌ها را ثبت کردید؟

بله، من تنها ادیت معمول را در مورد آنها اعمال کردم. فقط ادیت معمول که در مورد هر عکس اعمال می‌شود را انجام دادم و به هیچ‌وجه در اصل آنها با ابزار مختلف دست نبردم.
ایده من در مورد این سئنگواره‌ها این بود که در نور بعدازظهر تا Magic time یا همان گرگ و میش غروب، عکاسی کنیم. البته نمی‌دانم هدف شما از طرح این سوال‌ها چیست و چه ذهنیتی دارید...

در رسیدن به لایه‌های ذهنی و حتی عینی

کار شما، می‌خواستم بدانم چه عوامل

ذهنی یا محیطی سبب‌ساز دگرگونی

در منش هنری‌تان طی این نمایشگاه و

نمایشگاه قبلی‌تان شده که البته چیزهایی

دستگیرم شد؛ از جمله اینکه زندگی

در ژاپن، تأثیر زیادی روی این ذهنیت

داشت...

من بازی کردن با متریال مختلف را دوست دارم، اما وقتی در کارهایم دقیق شوید، ابزار پیچیده‌ای نمی‌بینید. اگر بخواهم به سوال شما برگردم، باید بگویم عکس‌ها در حد عکس‌های رایج در نمایشگاه‌ها ادیت نشده، چیزی به آنها اضافه یا از آنها کم نشده. از ستر تصادف، ما در روز عکاسی، آسمان زیبایی داشتیم و توانستم فضایی رازآلود و رمزآمیز را ثبت کنیم.

ما تا آنجا که می‌دانم شما از یک طرف

در خانواده‌ای رشد کرده‌اید که دایی‌تان

محمدحسین ماهر نقاش چیره‌دستی است

و پدرتان هم که داستان‌نویس بزرگی‌اند.

چقدر آقای ماهر در نقاش شدن‌تان تأثیر

داشتند؟

خیلی زیاد. یادم می‌آید در کودکی نیم

رخ‌ی از پدرم کشیدم که هنوز هم هست و

ایشان آن را قاب کرده و در اتاق‌شان نصب

کرده‌اند. آن را موقع با تشویق و راهنمایی‌های

خانواده و محمدحسین ماهر (دایی‌ام) به

هنرستان گرافیک رفتم. بعد از آن هم در

دانشکده هنر، نقاشی خواندم. بعد از آن با

ایشان که استادم هم بودند، کار کردم و ایده

گرفتم. طراحی را از ایشان یاد گرفتم.

ما فضای رمزآلود را هم احتمالا از

داستان‌های پدرتان گرفته‌اید؟

سخت است لایه‌های ذهنی را شکافت.

واقعا سخت است. ولی معلوم است که تأثیر

گرفت‌ام. همیشه فکر می‌کنم اینقدر که من

کتاب‌های پدرم را دوست دارم، دیگران هم

آنها را دوست دارند؟ آیا این حس دوست

داشتن به خاطر آن است که من پشت آنها را

هم دیدم؟ گاهی اوقات آدم می‌تواند پشت

صحنه و جلو دوربین را به هم ربط و پیوند

دهد. همیشه پیش خود فکر می‌کنم این

داستان‌ها برای دیگران هم تا این حد جالب و

در عین حال تأثیرگذار است؟

ما چه شد به ژاپن رفتید؟

خیلی اتفاقی! ازدواج کردم و به جهت

شغل همسرم رهسپار این کشور شدم. چهار

سال در ژاپن بودیم و الان هم مقیم پاریس

هستیم.

ما فکر می‌کنید محیط‌های مختلف تا این

حد رویتان اثر خواهد گذاشت؟

فکر می‌کنم ژاپن چیز دیگری است.

نمی‌دانم. فقط این را می‌دانم که پاریس، در

مقایسه با توکیو، شهر معمولی‌تری است...

ما تنهایی حاشیه‌نشین‌های ژاپن در

سئنگواره‌های این نمایشگاه عینیت پیدا

کرد. آیا به این فکر نکرده‌اید که روزی،

تنهایی کیرنشین‌ها و حاشیه‌نشین‌های

ایرانی را بازنمایی کنید؟

همیشه در این‌باره دغدغه‌هایی داشته و

دارم، کار کرده و کار خواهم کرد. هر وقت زمانی

فرهام شود، چراکه نه؟! این را هم بگویم که آن

ذهنیت روایتگری مستقیم در من وجود ندارد

و نمی‌خواهم وجود داشته باشد. تنهایی‌ای که

در مورد حاشیه‌نشین‌های توکیو مدنظرم است

یک تنهایی عام است. این حاشیه‌نشین‌ها،

نمادی از تنهایی ما هستند. سوال آخر را من از

شما می‌پرسم: اگر در این گفت‌وگو توضیحاتی

در‌باره کارها به شما نمی‌دام، آیا متوجه

می‌شدید لوکیشن این عکس‌ها کجاست و ما

به ازای بیرونی آنها چیست؟

شرق: حسین علیزاده، نوازنده بنام تار و سه‌تار ایرانی یکی از پرکارترین سال‌های فعالیت خود را پشت سر گذاشت. او که پاییز امسال با شهرام ناظری در قالب «گروه دوستی» در تهران روی صحنه رفته بود، از روزهای آغازین سال جدید میلادی در ۱۰ شهر آمریکا و کانادا روی صحنه رفت که به روایت مطبوعات آمریکا و کانادا، هر یک از این کنسرت‌ها در معرفی بیش از پیش موسیقی ایرانی به علاقه‌مندان خارجی تأثیر بسزایی داشت و استقبال زیادی از آنها به عمل آمد. آخرین مقصد این نوازنده، شهر بر کلی آمریکا بود. علیزاده این‌بار به همراه پژوهش‌مندان، نوازنده تنبک ساکن لس آنجلس در مرکز «رود رماندنیر» دانشگاه بر کلی روی صحنه رفت. در این کنسرت که «آن و آن» نام داشت و شنبه، ۱۸ فوریه ۲۰۱۲

برگزار شد، قطعات مختلفی از جمله قطعات آلبوم «آن و آن» به اجرا درآمد. روزنامه هافینگتون‌پست، علیزاده را موسیقیدانی برای تمام مشرق‌زمین معرفی کرد و دیلی‌نیوز با اطلاق «موسیقیدان افسانه‌ای» به وی، کنسرتش در انجمن آسیایی نیویورک را وسیله‌ای برای نزدیکی ملت‌ها به یکدیگر ارزیابی کرد. واشنگتن‌تایمز هم بابت اجرای این نوازنده در شهر واشنگتن بخشی از مطالب خود را به او اختصاص داد و او را نوازنده صلح و دوستی معرفی کرد. شماری از کنسرت‌های علیزاده با حمایت انجمن

تور موسیقی حسین علیزاده در ۱۰ شهر آمریکای شمالی پایان یافت

استقبال از نوازنده صلح و دوستی در آمریکای شمالی

آسیایی سازمان ملل و در قالب برنامه «صداها و نواهای خلاق از مسلمانان آسیا» روی صحنه رفت. مقصد اول تور آمریکای‌شمالی

علیزاده در سال ۲۰۱۲، شهر مونترال کانادا در تاریخ ۲۷ ژانویه بود. این نوازنده و آهنگساز بعد از آن در

شهرهای اتاوا (۲۸ ژانویه)، تورنتو (۲۹ ژانویه)، نیویورک (سوم فوریه)، واشنگتن‌تایمز هم بابت اجرای فوریه)، لس‌آنجلس (چهارم فوریه)، سیاتل (۱۶ فوریه)، ونکوور (۱۷ فوریه) روی صحنه رفت و مقصد آخر این تور، شهر بر کلی بود که استقبال دانشگاهیان

نظرسنجی از ۱۰۰۰ نفر و باز خوانی کارنامه ۵ هزار عضو آکادمی «اسکار»

چه کسی پشت نقاب «اسکار» است؟

شری یون ایساک می‌شود که تنها رنگین‌پوست این هیات است. ویلا

دیویس که در مراسم اسکار ۲۰۱۲ نامزد بهترین بازیگر نقش اول زن

برای فیلم «خدمتکار» است می‌گوید: «من حتی نمی‌دانم که چه

کسی عضو آکادمی سینمای آمریکا‌ست، تا بدانم که چه کسانی رای

می‌دهند.» اعضای آکادمی را هم می‌گویند که پژوهشگران برجسته

سینمایی هستند که ۵۰ درصد آن بازیگرانی هستند که در دو سال

گشته‌جلوی دوربین نقش آفرینی کردند. اما همین دیگر رای‌دهندگان

در دهه‌های قبلی در صنعت سینمای آمریکا بودند. برخی از این

افراد سال‌هاست که فیلم و صنعت سینما را به طور کامل ترک

کرده‌اند اما همچنان در رای‌گیری شرکت می‌کنند. از جمله یک

راهب، صاحب کاترپروشی، یک بازیشنسته کارگرنی و عضو ارتش

که براساس قوانین آکادمی رای را به حساب کسانی چون جولیا

رابرتز، جرج کلونی و لئونارد دی‌کاپریو می‌زنند. تناسی شرینگ

یکی از زنان انگشت‌شمار داور بخش فیلم‌برداری می‌گوید: «شما فکر

می‌کنید که در این دوران همه از حقوق برابر برخوردار هستند؟ در

حالی که از ۲۰۶ عضو این بخش تنها چند نفر زن هستند. مالک

تشخیص فیلم‌بردار بودن جنسیتی است و این خیلی مسخره

است.» نکات به دست آمده در این تحقیق تأیید بر این گفته‌های

«تام شرک» رئیس آکادمی اسکار و دان داونسون رییس اجرایی

است که اعلام کرده بودند، در نظر دارند در دوره‌های آینده در میان

گروه‌های مختلف مجموعه بزرگ داوران تنوع به وجود آورند. فیل

الدن رایبنسون، نویسنده و کارگردان از اعضای هیات مدیر آکادمی

تبدیل انرژی اتمی به کودشیمیایی

مهر: منیژه محمادی که به دلیل عدم پایبندی مرکز هنرهای نمایشی به تعهداتش از اجرای نمایش «مقبره سنکی» منصرف شده، گفت: «این نمایش درباره انرژی اتمی بود اما متأسفانه با ممیزی‌هایی که به نمایش وارد کردند به نمایشی درباره کود شیمیایی تبدیل شده است.»

رازی برای نقاشی

شرق: ایران درودی گفت: اگر هنرمند هستید و نقاشی را دوست دارید به گونه‌ای عمل کنید که روزی که به خود حساب بازیم می‌دهیم، بگویید چه کاری کرده‌اید و چه پیشینه‌ای در پشت سر از خود به جای گذاشته‌اید. بنابراین هیچ‌کس را وارد عرصه خلاقیت خود نکنید زیرا این موضوع یک راز برای شماس‌

آتش نشانی اعلام کرد

تئاتر شهر ایمن نیست

نصب سامانه کشف، هشدار و اعلام خودکار و دستی آتش‌سوزی در این ساختمان ضروری است و کارکنان مجموعه تئاتر‌شهر هم باید آموزش‌های لازم را درخصوص چگونگی خاموش کردن آتش فرا بگیرند. سازمان آتش‌نشانی همچنین درباره جمع‌آوری ضایعات، وسایل فرسوده و مستعمل، اصلاح و تکمیل شبکه آب آتش‌نشانی، نصب فایرباکس، فایر هوزیل و خاموش‌کننده آب گاز، در ساختمان تئاتر‌شهر تذکرات ایمنی لازم را ارائه کرده است. بنیاد یاد به یاد که نیمی از نامی تئاتر‌شهر به دلیل ساخت و سازهایی است که پیرامون آن اتفاق می‌افتد و همین نیز باعث پایین رفتن ضریب امنیت شده است. این مجموعه در سال ۸۴ و ۸۵ دو بار دچار حریق و مشکل ریزش شد، همین باعث شد تا سالن خورشید تعطیل و سالن قشقای نیز چند ماه بی‌اجرا بماند. رفع نواقص موجود در شبکه برق و گاز از دیگر مواردی است که برای تأمین ایمنی بیشتر این ساختمان بر اجتماع تائکون ادامه داشته است. نشان می‌دهد نواقصی در سامانه ایمنی تهران، مدیریت منطقه یک عملیات سازمان آتش‌نشانی تهران در نامه‌هایی که در سال‌های اخیر برای مدیریت این تئاتر از سال کرده است، خواستار ارتقای سطح ایمنی این مکان فرهنگی و پر تردد شده است.

تتایع آخرین بررسی نشان داده رای‌دهندگان آکادمی علوم سینمایی آمریکا تنوع کمی از جامعه آمریکا را در برمی‌گیرد؛ به‌گونه‌ای که برخی‌ها به نفوذ برخی از افراد و افکار در صنعت سینمای آمریکا مشکوک هستند. براساس برخی آمارها ۹۰درصد رای‌دهندگان به اسکار، سفیدپوست و ۷۷درصد از این جمعیت مرد هستند. مراسم اسکار در سال ۱۹۲۶ که با تعداد کمی از افراد برگزار شد.

تتایع آخرین بررسی نشان داده رای‌دهندگان آکادمی علوم سینمایی آمریکا تنوع کمی از جامعه آمریکا را در برمی‌گیرد؛ به‌گونه‌ای که برخی‌ها به نفوذ برخی از افراد و افکار در صنعت سینمای آمریکا مشکوک هستند. براساس برخی آمارها ۹۰درصد رای‌دهندگان به اسکار، سفیدپوست و ۷۷درصد از این جمعیت مرد هستند. مراسم اسکار در سال ۱۹۲۶ که با تعداد کمی از افراد برگزار شد.

این روزها فیلم «شب» در سینماهای معدودی اکران می‌شود و عزت‌الله انتظامی و خسرو شکیبایی در آن نقش بازی می‌کنند. نه بهترین نقش‌هایشان ولی این یکی از آخرین فرصت‌های دیدن این بازیگران روی پرده سینماس‌. در این‌باره عزت‌الله انتظامی به ایستا می‌گوید: «زمان فیلمبرداری، خسرو در شرایط بد بیمار بود و من می‌ترسیدم جواب ندهد اما از همه ما بهتر کار میکرد و معرکه بود و در واقعه یکی از زیباترین کارهایش را در این فیلم به یادگار گذاشت. من کارهای زیادی در کنار خسرو داشتم و این فیلم هم افتخاری بود تا بار دیگر برای آخرین بار در کنار هم باشیم.»

هفت هنر

خوشی‌ها و ناخوشی‌های جشنواره موسیقی فجر

آرش نصیری

■ جشنواره‌ها به هر حال برگزار می‌شوند. خوب یا بد، منظم یا غیرمنظم، موفق یا ناموفق، این جشنواره‌ها می‌آیند و می‌روند، کم یا زیاد. تأثیرات خود را دارند و شروع می‌شوند و پایان می‌پذیرند. چه خوب که خاطره‌های خوب و تأثیری‌نیکو داشته باشند اما اگر این‌گونه نباشد هم اتفاقی است که می‌افتد. امسال هم این اتفاق افتاد و با همه کمی‌هایی که به هر حال دارد، شکل منظمی داشت. بخشی از نظمی که جشنواره داشت، به چیزی مربوط بود که به بخش خبری مربوط می‌شود. امسال بود بخش روابط عمومی و ارتباط با خبرنگاران نظم و انضباط ویژه‌ای حاکم بود و از آن تنش‌های سال‌های قبل کمتر خبری دیدیم. عدم حضور استادان طراز اول در صحنه

و بیرون از صحنه، چه در عرصه داوری‌ها و چه در عرصه‌های دیگر نکته‌ای بود که شاید به آن

توجه کرد. مگر آنکه یک مدیر کلان بیاید که

کاری کارستان کند و با برنامه‌ریزی طولانی‌مدت

و با جذب بودجه و برنامه‌ای خوب، باعث اعتبار

بخشیدن به این تنها فستیوال معتبر موسیقی

ایران شود. هماهنگی‌هایی که برای حضور افراد

و گروه‌های جشنواره انجام می‌گیرد، پیوسته و

هم‌پروان می‌شود. امسال بود بخش روابط عمومی و

ارتباط با خبرنگاران نظم و انضباط ویژه‌ای حاکم

بود و از آن تنش‌های سال‌های قبل کمتر خبری

دیدیم. عدم حضور استادان طراز اول در صحنه

و بیرون از صحنه، چه در عرصه داوری‌ها و چه

در عرصه‌های دیگر نکته‌ای بود که شاید به آن

توجه کرد. مگر آنکه یک مدیر کلان بیاید که

کاری کارستان کند و با برنامه‌ریزی طولانی‌مدت

و با جذب بودجه و برنامه‌ای خوب، باعث اعتبار

بخشیدن به این تنها فستیوال معتبر موسیقی

ایران شود. هماهنگی‌هایی که برای حضور افراد

و گروه‌های جشنواره انجام می‌گیرد، پیوسته و

هم‌پروان می‌شود. امسال بود بخش روابط عمومی و

ارتباط با خبرنگاران نظم و انضباط ویژه‌ای حاکم

بود و از آن تنش‌های سال‌های قبل کمتر خبری

دیدیم. عدم حضور استادان طراز اول در صحنه

و بیرون از صحنه، چه در عرصه داوری‌ها و چه

در عرصه‌های دیگر نکته‌ای بود که شاید به آن

توجه کرد. مگر آنکه یک مدیر کلان بیاید که

کاری کارستان کند و با برنامه‌ریزی طولانی‌مدت

و با جذب بودجه و برنامه‌ای خوب، باعث اعتبار

بخشیدن به این تنها فستیوال معتبر موسیقی

ایران شود. هماهنگی‌هایی که برای حضور افراد

و گروه‌های جشنواره انجام می‌گیرد، پیوسته و

هم‌پروان می‌شود. امسال بود بخش روابط عمومی و

ارتباط با خبرنگاران نظم و انضباط ویژه‌ای حاکم

بود و از آن تنش‌های سال‌های قبل کمتر خبری

دیدیم. عدم حضور استادان طراز اول در صحنه

و بیرون از صحنه، چه در عرصه داوری‌ها و چه

در عرصه‌های دیگر نکته‌ای بود که شاید به آن

توجه کرد. مگر آنکه یک مدیر کلان بیاید که

کاری کارستان کند و با برنامه‌ریزی طولانی‌مدت

و با جذب بودجه و برنامه‌ای خوب، باعث اعتبار

بخشیدن به این تنها فستیوال معتبر موسیقی

ایران شود. هماهنگی‌هایی که برای حضور افراد

و گروه‌های جشنواره انجام می‌گیرد، پیوسته و

هم‌پروان می‌شود. امسال بود بخش روابط عمومی و

ارتباط با خبرنگاران نظم و انضباط ویژه‌ای حاکم

بود و از آن تنش‌های سال‌های قبل کمتر خبری

دیدیم. عدم حضور استادان طراز اول در صحنه

و بیرون از صحنه، چه در عرصه داوری‌ها و چه

در عرصه‌های دیگر نکته‌ای بود که شاید به آن

توجه کرد. مگر آنکه یک مدیر کلان بیاید که

کاری کارستان کند و با برنامه‌ریزی طولانی‌مدت

و با جذب بودجه و برنامه‌ای خوب، باعث اعتبار

بخشیدن به این تنها فستیوال معتبر موسیقی

ایران شود. هماهنگی‌هایی که برای حضور افراد

و گروه‌های جشنواره انجام می‌گیرد، پیوسته و

هم‌پروان می‌شود. امسال بود بخش روابط عمومی و

ارتباط با خبرنگاران نظم و انضباط ویژه‌ای حاکم

بود و از آن تنش‌های سال‌های قبل کمتر خبری

دیدیم. عدم حضور استادان طراز اول در صحنه

و بیرون از صحنه، چه در عرصه داوری‌ها و چه

در عرصه‌های دیگر نکته‌ای بود که شاید به آن

توجه کرد. مگر آنکه یک مدیر کلان بیاید که

کاری کارستان کند و با برنامه‌ریزی طولانی‌مدت

و با جذب بودجه و برنامه‌ای خوب، باعث اعتبار

بخشیدن به این تنها فستیوال معتبر موسیقی

ایران شود. هماهنگی‌هایی که برای حضور افراد

و گروه‌های جشنواره انجام می‌گیرد، پیوسته و

هم‌پروان می‌شود. امسال بود بخش روابط عمومی و

ارتباط با خبرنگاران نظم و انضباط ویژه‌ای حاکم

بود و از آن تنش‌های سال‌های قبل کمتر خبری

دیدیم. عدم حضور استادان طراز اول در صحنه

و بیرون از صحنه، چه در عرصه داوری‌ها و چه

در عرصه‌های دیگر نکته‌ای بود که شاید به آن

توجه کرد. مگر آنکه یک مدیر کلان بیاید که

کاری کارستان کند و با برنامه‌ریزی طولانی‌مدت

و با جذب بودجه و برنامه‌ای خوب، باعث اعتبار

بخشیدن به این تنها فستیوال معتبر موسیقی

ایران شود. هماهنگی‌هایی که برای حضور افراد

و گروه‌های جشنواره انجام می‌گیرد، پیوسته و

هم‌پروان می‌شود. امسال بود بخش روابط عمومی و

ارتباط با خبرنگاران نظم و انضباط ویژه‌ای حاکم

بود و از آن تنش‌های سال‌های قبل کمتر خبری

دیدیم. عدم حضور استادان طراز اول در صحنه

و بیرون از صحنه، چه در عرصه داوری‌ها و چه

در عرصه‌های دیگر نکته‌ای بود که شاید به آن

توجه کرد. مگر آنکه یک مدیر کلان بیاید که

کاری کارستان کند و با برنامه‌ریزی طولانی‌مدت

و با جذب بودجه و برنامه‌ای خوب، باعث اعتبار

بخشیدن به این تنها فستیوال معتبر موسیقی

ایران شود. هماهنگی‌هایی که برای حضور افراد